

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strălănătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru
de-care publicare.

Prenumeratiune nouă

la

„Telegraful Român“

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe trimestrul Octomvre-Decemvre al anului 1883, cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea foaiei.

Banii de prenumeratiune se trimit mai cu înlesnire pelângă asigăriuni postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei unde se află cu domiciliul, și eventual al postei ultime se fie scrise bine, ca să se poată ceti.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfârșese cu ultima Septemvre 1883, ași înnoi din vreme abonamentul, pentru ca să nu fie espeditura silită a sista, sau a întârșia cu espedarea foiei*).

Editura „Telegrafului Român“ în Sibiu.

*) O înlesnire foarte mare în espedițiune se face prin lipirea unei fășii de adresă dela abonamentul ultim.

Desbaterea afacerii cu Croația în parlamentul Ungariei.

(Urmare.)

După ministrul president ia cuvântul ministrul de finance, contele Szapáry. Nime în lume nu i-a șis în parlament, că purcederea lui e contra legilor. El e datoriu cu clarificări Ungariei, ca ministrul Ungariei și Croației (Din stînga estremă: numai aici este responsabil) ca ministru al Croației. Atară de parlament însă s'au adus inviniri, că purcederea lor e contra legilor, pentru aceea și va desvolta punctul său de vedere.

După părerea vorbitorului în sensul §. 57 al articolului de lege 30 din 1868. se poate pretinde, ca în Croația pe insigniile comune se se pună inscripții croate, căci după lege limba croată e limbă oficială. Cu toate acestea legea nu șice, că pelângă limba croată nu poate fi și cea maghiară (aprobări generale). Și în Budapesta pe edificiul ministrului croat pe lângă inscripția maghiară este și croată, fără a fi scos ochii cuiva. Poate deci șice guvernul cu tot dreptul, că aceasta nici pentru Croația nu face gravamen.

Cu toate că procederea și-o consideră și astăzi de legală primesce espedientul propus.

Legalitatea acestei afaceri o a recunoscut nu numai guvernul unguresc, ci și cel croat încă dela anul 1880. De atunci până acuma nime nu o a tras la indoeală. Mai mult, guvernul din Croația după afigierea inscripțiilor unguresci la 8 August, cu 5 șile mai târșiu șice, că poporul croat e cu mult mai loial, decât se remonstreze contra statului. Astfel era situațiunea înainte de afigiare.

Ministrul amintese, că la oficiile unguresci de vamă din graniță sînt inscripții croate, ca și când Croația și față cu streinătatea ar fi țeară autonomă, ceea ce nu este, căci în afară esistă numai insigniile Ungariei. Aceasta nu o a putut suferi oratorul. Din aceste motive a purces și în afacerea din cestiune. Din considerare, ca să nu fie prea provoca-cător, n'a purces radical, ci a lăsat practica veche ordinând, ca numai unde se vor pune insignii nouă sau unde nu sînt inscripții, numai acolo se se pună inscripții unguresci și croate.

Astfel de insignii s'au afigiat în Iunie, 1882, în Esseg pe edificiul direcțiunei financiare, asemenea încă în șese locuri ale Croației, țără a fi reflectat cine-va la această împregiurare.

S'a afirmat că insigniile cu inscripții maghiare în Croația s'au suferit numai pentru cuvântul, că n'a știut lumea despre ele. Nici aceasta nu este ade-vărat. Insigniile au fost puse pe edificii publice, încât lumea le putea vedea de câte-ori mergea să solvească dare. Peste acestea guvernul autonom din Croația dto. 12 Septemvre 1882 a cerut informațiuni cu privire la insigniile cu scrisoarea duplă din Esseg, ca la o eventuală interpelare să șcie, cum se respundă. Toate acestea dovedesc că în Croația limba ungurească n'a fost atât de necunoscută.

Revenind la afacerile financiare din Croația vorbitorul ilustrează trista situațiune a financelor în Croația, din cari se vede că nici Croația nue mai derangiată în finance, ca Ungaria.

Și în Croația, ca și în Ungaria darea se statoresce și incasează prin oficiile comunale, și inspecți-a asupra acestora cade în competența oficiilor politice. În Croația sînt 542 de comune politice, în care la 1880. s'au constatat 128 de casuri de abus din partea antistielor comunale, așa că aproape tot în a patra comună obvenia câte un cas de abus. Din aceste 128 de casuri de abus 121 cad în sarcina direcțiunei financiare, căci aceste sînt responsabile pentru esactitatea încasării, prin urmare defraudățiunile în sumă de 56,000 fl. au trebuit să le plătească ele.

Ministrul voesc, să se clarifice odată situațiunea și în privința aceasta, și ea se poate clarifica numai, după ce se va restitui constituțiua, după ce se va delătura guvernul escepțional de acuma. Pentru aceea primesce propunerea făcută de ministrul president Tisza.

Între vorbitorii următori vom schița cele șise de Apponyi, Dr. Polit și ministrul president Tisza.

Contele Apponyi aruncă mai întâi privire asupra cartei etnografice a Croației. Croația șice la poalele insulei balcanice și este mai espusă băntuelilor vulcanice. Istețiunea bărbaților de stat unguri se va dovedi, când vor șci ține ecuilibrul între Ungaria și Croația nu numai în privința materială, ci și morală. Constată, că tocmai terenul cel mai acomodat pentru aceasta, instrucțiua nu este în mâ-nile lor.

Densul nu va critica guvernul în faptele sale. Nu va reflecta nici la cuvântarea lui Tisza din Oradea mare, va vorbi însă în ce priveșce ceruta plenipotență a guvernului de a lucra pe viitoriu, după cum îl taie capul.

Guvernul unguresc n'a asuprit Croația nici odată. Insigniile cu inscripții duple n'au putut da ansă la displăceri. Dacă afigierea de insignii cu inscripții duple ar fi fost călcare de lege, deputații ar fi trebuit, să-și ridice glasul în dieta Ungariei. N'au făcut aceasta prin urmare nu și-au împlinit datorința: La casul contrariu tăcerea lor documentează, că ei nau luat lucrul serios, după cum ar fi trebuit să-l ia.

Se mai șice, că guvernul unguresc calcă în picioare pactul dela 1868. Pentru ce nu și-au ridicat deputații croați vocea în parlament și în privința aceasta? Ce se atinge de trista situațiune a financelor, aceea e nu numai în Croația, ci și în Ungaria miserabilă. Și dacă se face revoluție pentru esecutiuni de dare, Ungaria ar trebui să trăească tot în revoluții.

Punctul al doilea din propunerea guvernului nu-l poate primi vorbitorul. Ministru de finance a afigiat insigniile și cu inscripție ungurească, ca să simbolizeze că Croația aparține Ungariei. Aceasta a fost act politic și foarte la loc. Prin propunerea ministrului se degradează statul unguresc, de aceea nu o poate primi, ci se alătură la propunerea lui Szilagy.

(Va urma)

FOIȚA.

Cristian Waldo

sau

CĂILE NOROCULUI.

Roman de George Sand.

(Tradus din franțozese de E. B.)

(Urmare.)

Acest loc sêlbatic era sublim. Cristian vedea la o mie de urme de desubtul său, elful sau stroemul (așa se numesc toate apele curgătoare) presentând aceleași culori și aceleași ondulațiuni, ca și când n'ar fi fost înghețat. La îndepărtarea aceasta unui surd i-ar fi imposibil, a șci, dacă undele aceste nu curg cu șgșmot, căci ochiul era înșelat cu desevêrșire prin culoarea închisă și metalică, crescută enorm de vêtejuri albe ca spuma. Pentru Cristian, a cărui ureche ar fi aușit șgomotul cel mai lîn din fundul abisului, aspectul agitât a acestui torent năvalnic contrasta în mod particular cu tăcerea sa absolută. Nimic nu sâmana cu o lume așa petrificată de earnă. Și semnul cel mai mic de viață în tabloul acesta neclintit, o urmă pe zăpadă, șborul scurt și furtiv a unei paseri mici, pricinu-ște un fel de emoțiune. Șurpinderea aceasta se

preface aproape în șpaimă, când un cerb sau o căprioară deșteaptă repede prin fuga lor rêsunetele ador-mite a pustiului.

Și totuși, Cristian nu mai gândea în momentul acela la admirarea naturei, ci la pregătirile pentru lupta cu rêuțaciosul. Un cuget dureros și teribil neodihnea sufletul său. Narațiunea bizară a dannemanului, la început foarte obscură prin limba sa necorectă, se limpeșea și se lămurea în spiritul său. Sibila aceea țărănească, sedusă de cobolșii lacului, copilul acela misterios, crescut în cășcioara dannemanului și dispărut în vêrstă de trei sau patru ani, alucinațiunile acele a memoriei, ce simțise Cristian în decursul prânșului nu erau poate decât amintiri deșteptate de o dată...

— Da, își șise el, acum îmi revine memoria sau ilusiunea. Cele trei vaci perdute... acum vr'o două-șeci de ani, focul de pușcă, ce a oprit vaca a a patra... Par'că aud focul acela de moarte, par'că ved pe bietul animal cum cade, par'că simț impresiunea durerei și a milei, cum o simțeam odinicară; aceasta a fost poate prima emoțiune în viața mea, aceea ce deșteaptă în noi viața simșurilor. O Doamne, par'că o lume întreaș uitată se deșteaptă și se ridică înainte ochilor mei! Mi se pare că scena aceasta s'a petrecut acolo, jos în dosul stâncei aceia, pe marginea acelui coboriș ascușit și roșatec. Așa mi se pare! fost'am eu sau sufletul meu

într'o viață anterioară?... Dară, dacă sînt eu, cine este tatăl meu? Cine este bărbatul acela, pe care dannemanul era să-l ucidă, pe când bănuiala nu era încă adormită prin superștiție? Pentru ce sibila poate — maica mea — s'a înșorat îndată ce a atins degetele mele? Ea era adêncită într'un fel de vis, ea nu mi-a vêșut fața, dară ea a șis că sînt baronul!.. Și tocmai, când am întreat pe dannemanul, dacă n'a avut copilul la mâni un semn particular, mânia și șupêrarea sa nu probează, că el a observat și înșeles semnul acela ereditar, poate mai aparent la copil, decât este acum la bărbatul vêrstnic? Ei, apoi și de l'ar fi observat astăzi la mine, spiritul său este departe de a face o combinație. Nici în gând nu i-a venit a se încerca a mă recunoasce. El n'a vêșut în mine decât un strein curios și batjocoritor, care l'a întreat de secretul familie sale și secretul acesta este rușinea sa; el mai bucuroș face o legendă, o narațiune de șine. Îl vatemi, când bănuiesci minunea ce o invoacă; îl superi dacă îi spui că copilul avea degetele ca acele ale baronului Olaus. Se șice, că nu vatemi decât prin adever: dar așa am gâcit-o... N'a fost biata Karina înșpăimêntată luându-mê drept seducătorul ei?

„Seducătorul ei! Cine șcie? Bărbatul acela urit și deșprețuit de toți i-a făcut doară silă. Ea va fi acuns nenrocirea sa, ea va fi esploatat credința în spiritele perirei, pentru a împedea pe ție

Revista politică.

Sibiu, la 30 Septembrie

Resoluțiunea propusă de ministrul president Tisza, după o luptă parlamentară de patru zile, a fost primită cu 187 contra 105 voturi.

Resoluțiunea aceasta se va debate încă în săptămâna aceasta și în casa magnaților.

Cam la începutul săptămânii viitoare insigniile cele în două limbi se vor lua jos în Croația. Dieta în sesiunea prezentă va mai debate numai bugetul și va alege pe membrii delegațiilor. Cam pe la 20 luna curentă casa deputaților va suspenda activitatea sa pe timpul delegațiilor.

Diarele au adus în zilele acestea telegrame despre un conflict ce ar fi avut loc, la Vulcan, între soldații români și austro-ungurești. Era vorba ca soldații români ar fi ocupat o casarmă austro-ungurească, ridicată pe teritoriu românesc, și că soldații austro-ungurești, în cele din urmă ar fi alungat pe români și parte din ei ar fi și prins. O telegramă de ieri de la Viena anunță, că „Die Presse“ scrie: În sferele miliare de aici nu se știe nimic despre conflictul, (dela vama Vulcanului) dela fruntarie; acesta după impregiurările actuale este cu totul imposibil. De bună seamă se tractează numai de un astfel de conflict obișnuit pe la fruntarii, care este lipsit de ori ce consecință politică.

Împăratul și împărăteasa Rusiei au plecat în 11 Octomvre n. la ameați dela Koppenhagen.

Muctar pașa a făcut în zilele acestea o vizită principelui de Bismarck în Friderichsrub. Visita aceasta a făcut senzațiune și este mult comentată de diarele Germaniei. Acestea exprimă speranța că visita lui Muctar este un semn că influența germană a delăturat intrigele engleze și rusești cu deosebire, prin care se suspecta Germania, mai cu seamă Austria, că ar avea tendințe de a alunga puterea otomană dincolo de Bosphor.

Dela București aduc unele diare știrea despre eventualitatea unei remanieri ministeriale; după care Dimitrie Sturza ar trece dela esterne la finanțe și în locul lui ar veni Boerescu G. Chițu dela interne la justiție în locul lui Stătescu, Brătianu s'ar retrage dela resboiu, care post îl va ocupa un militar, iar Titu Majorescu ar ocupa ministerul de culte și instrucțiune, dela care se retrage Aurelian.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Roman“.

Seghedin, 11 Octomvre n. Onorată redacțiune! Mare mișcare este în Seghedin, de când se apropie timpul pentru primirea Majestății Sale spre a vedea opera reconstrucțiunii acestui oraș, de și încă nu deplin finită, dară totuși au ajuns în acel stadiu, încât merită a cerceta acest oraș și a face o primblare prin ea. Spre mulcomirea tuturor acestora, cari și-au oferit denariul lor pentru reconstrucțiunea acestui oraș esundat, pociu împărtășii cu cunoștință liniscită, că acei bani au cădut pe pământ fructifer și s'au folosit pentru multe lucruri bune și frumoase, și sperăm cu toții, că va mulțămii și pe prea bunul nostru Monarch, ba îl va surprinde, că ce s'au ales din orașul acesta plin de apă, de mocirlă, și de case ruinate, lutoase, când l'au vădut esundat; dară cuvântul Majestății Sale de atunci

la vederea atâtor ruine exclamat în fața lumii: „Seghedinul va fi mai frumos, de cum a fost“ susținând speranța în amoriții și deserații seghedineni, ași s'a intrupat și orașul se ridică ca un mândru fenice din cenuse bătând cu aripile vesel prin simbolul unui vultur cu aripi deschise pe frontispiciul casei nouă magistratuale din piața cea mare a lui Szechény, frescurile din afară și din lăuntru cu picturile aurite atât a acestui edificiu, cât și a teatrului — cari ambe palaturi au constat la 800.000 floreni — vestesc lumii, că gustul și frumosul dându-și mâna au ridicat orașul la nivelul orașelor mari.

Apoi școala de fete cu turnul său a la minaret, cea de băieți cu o fațadă elegantă, școala reală, gimnasiul nou edificând și multe alte școli populare și una civilă sunt tot atâtea semne, că cultura au incolțit și aici, și dacă încă o speranță vechi și ferbinte a Seghedinenilor, adică înființarea și a unei universități, a căreia realizare o așteaptă ca să fie din partea Majestății Sale cu ziua de 14 Octomvre st. n. a. c. ca ziua sosirii sale încoace anunțată, se va implini, atunci își pot gratula Seghedinenii, dară atunci și numai atunci este opera reconstrucțiunii terminată.

Pentru că cei mai mulți în speranță, că Seghedinul va fi mai impopulat prin concentrarea mai multor oficii, a mai multei miliții, a unei table regesci, a urcării unui comitat și a unei universități, au clădit pe o estensiune de un mil pătrat case peste case, încât numărul edificiilor nouă de locuit se urcă la suma de 2633, cu loc de curte și clădiri economice la suma de 760 — cele cu 2 etaje fiind 26, cu un etagiu însă 211 — și dacă această speranță nu li se va implini, atunci nu numai că jumătate din locuințele imense vor rămâne nelocuite, ci și statul va păgubi enorm mult din cauză, că milioanele pentru edificări imprumutate nu vor aduce cametele recerute nefiind locuitori destui, cari să folosească și plătească locuințele și pe cât ar fi bucuria de mare, că Seghedinul este reconstruit, pre atâta ar fi întristarea de mare, că jumătate orașul ar fi jertfă ruinei materiale!

Deci nu e mirare, că tot Seghedinul e în mare mișcare pentru sosirea monarchului și atât orașul ca municipiu, cât și orașenii civili și ca locuitori se întrec a face monarchului o primire imponentă și surprindătoare; nu cruță osteneală, nici spese spre a împodobi toate stradele, casele publice și private îmbrăcându-le în vestminte serbătorești; se compun banderii din cetățeni, din țereni și domni, parte pedestrii parte călăreți, parte în vestminte de culoare albastră deschisă, sau închisă, sau cafenie sau roșie, toți ca husarii, cu săbii, cu pinteni și pene de cocoși sau de cocoare.

Am vădut ieri și ași o parte mare din ei cu steaguri vechi de celea dinainte de 1848, care serveau pentru garda civilă exercitând cu banda militară în frunte, cântându-le marșuri de ale lui Rakotzi și cele din 1848, încât mi se părea că vedeam mișcările din 1848 și pe cât ținuta lor marțială și figurile lor pitoresci făceau bună impresiune asupra privitorului, pe atâta mă neliniscă resuscitarea unei suvenirii neplăcute a unui resboiu de rasă, de carele se ne ferească Dumnezeu în a doua edițiune.

Am urmărit acest conduct de călăreți și pedestrași, că unde se duc? și am observat că se duc în biserică și acolo s'a ținut serviciu divin asupra steagurilor cari nu au avut lipsă de sfințire, fiind maide mult

sfințite în taină, însă s'au făcut rugăciuni pentru martirii generali de honveți în 1849 spânzurați, de oare-ce chiar ași e ziua martiriului lor.

Frumos preludiv la venirea Majestății Sale încoace pentru hiperloalii și dinasticii maghiari!

La aceasta nu facem mai mult comentariu, se comentează de sine!

Este interesant a ști, că pe unde și sub care conduct va intra monarchul nostru.

Ca să aveți însă o idee clară despre acest conduct, care se promite a fi foarte imponent, și ca să cunoască și publicul nostru situațiunea Seghedinului reconstruit îmi permit a depune charta Seghedinului reconstruit în mâna on. redacțiunii spre studiere și vedere și în mâna cu aceasta să mă urmărească cetitorul în descrierea conductului.

La gara călei ferate de stat, unde va fi intrarea, se ridică o poartă de triumf acoperită cu o cupolă grandioasă, precum nu au vădut Seghedinul, încât aceasta costă peste 15,000 fl. v. a.

Această poartă va fi făcută de societatea călei ferate.

Va avea un baldachin de materie scumpă și bogat aurit; la ambele laturi două altane (coridor) artificioase și pompoase.

Va fi cu covoare grele, draperii roșii și cu plante escotice împodobit. În transparente se ved monogramele Majestăților Sale.

La intrarea porții vor fi bustele M. Lor Sale de pedestaluri bogat aurite și de flori escotice încungiurate.

Întreaga gară, edificiul său, toate treptele vor fi cu covoare acoperite până la acel loc, unde orașul ridică poarta sa de triumf în apropierea garei.

Anume din Viena sunt chemați lucrătorii pentru aceasta.

Poarta de triumf a orașului va cuprinde loc dela gară încoace pe terenul gol și la colțul stradei rașiale cu un fund artificios, coperind strada Vulpei și va avea o formă octogonă, în mijloc cu statua „Ungaria“, de 6 metri înaltă, ținând într'o mână cununa triumfală, simbolizând prin aceasta încununarea triumfală a monarchului.

De-aci încolo strada întreagă radială M. Pr. și strada cercuală „Tisza Lajos“ va fi de ambele părți provădută cu stâlpi mari de brați roșu colorate și în vârf cu mere și lance aurite în distanțe de câte 20 metri, cari servesc parte pentru stegulețe, parte pentru ținerea (atârarea) ghirlandelor crenguțele de brad legate dela un stâlp până la celălalt. Stegulețele cu emblemele lor vor fi parte ungurești, parte orașenesci, austriace (roșu alb) și bavare! Perhorecatul negru-galben n'are loc!

La capătul stradei radiale M. Pr., și la intrarea în strada cercuală T. L., unde se află terenul Gizella, se ridică altă poartă triumfală, pe a căruia arc 6 transparente cu monogramele Majestăților Lor vor străluci și sub ele între țirade frumoase cuvintele Dumnezeu te-a adus!

La capătul stradei radiale T. L. unde se află edificiul direcțiunii finanțiale și se ivesce strada Mureșului chiar în fața Tisei se ridică alt arc de triumf.

În piața cea mare a lui Szecsény se va ridica un obelisc de 10 metri înalt, pe carele se vor vedea emblemele fiescării industriei; pe un alt obelisc de 15 metri înalt va fi o figură de gips turnată simbolizând irumperea esundării. Tot acolo

nărul său frate danneman a se espune prin încercarea resbunării în contra unui inamic prea puternic. Sărmana femeie! Da de bună seamă, ea îl urăse, ea îl teme încă și acum; ea a devenit proceasă, adică nebună, de când cu desastrul ei; ea a avut un fel de creștere fiind că știe de rost vechile poesii ale țerei sale, și când se ecsaltă, ea găsesce în amintirea confusă a cântecelor aceste tragice accente de amenințare și de ură. În sfârșit, fi-va vis sinistru sau comentat logic, eu cred a vedea aici degetul lui Dumnezeu, care m'a adus la căscioara aceasta, de unde am fost răpit... Pentru ce și prin cine...? Fost-a dannemanul, călătorul neobosit, care m'a dus departe, ca să scape pe sora sa de remușcări viuă, sau pe familia sa de o pată ardândă? Sau să cred mai mult în jalusia femeii lui Olaus, după ipoteza raportată de maior?

Toate aceste gânduri se imbuldeau în creerii lui Cristian și sufletul său era rănit de spaimă și de durere. Cugetul a fi fiul baronului Olaus îl făcea să-l urască și mai mult. Sub impregiurările aceste el nu putea vedea în sine decât inamicul cinstei și odihnei maicei sale.

— Cine știe, și știe el, dacă n'a fost el însuși, care a pus pe cine-va, să mă răpească, ca să scape de vre-o promisiune sau de un angajament dat jertfei sale? Ah! de ar fi așa, ași rămâne aici.

Fără a face să mă recunoască, ași intra în serviciul dannemanului; prin munca și devotamentul meu ași face să mă stimeze, să mă iubească poate, familia aceasta, care este a mea și eu m'ași silii, a reda, de nu mintea cel puțin odihna, bietei sibile, pecum am isbutit a aduce linisce în visurile scumpei mele Sofia Goffredi. Bizară mai este soartea mea, ce m'a condamnat a avea două maice alienate din desperare! Ei bine, condamnarea aceasta nemeritată îmi este o datorință impusă ca se ajung la vre-o resplată misterioasă. Eu o primesc. Karina Boetsoi nu-și amintesc, poate că și a perdut copilul, dar ea va găsi ingrigirile și scutul unui fiu.

În momentul acesta i se părea lui Cristian că îl chiamă cine-va. El privi înainte sa și în toate părțile; el nu vedea pe nimenea. Dannemanul i-a dis să-l accepte, el trebuia să vină: Cristian ezită; dar, după un minut, un țipet de spaimă îl făcu să sară și să ia armele și să fugă în direcțiunea glasului.

Sărind cu o agilitate miraculoasă peste arborii căduți, pe detrit întărit de ghiață și peste rădăcini uriașe încurcate, Cristian ajunse pe nesciute la douăzeci de pași de vizuina ursului. Animalul teribil dăcea între el și vizuină; el lungea sângele ce colora zăpada impregiurului său. Dannemanul sta în picioare în pragul peșterii, palid, cu părul drept în sus în vânt și cu mâinile fără arme. Cuțitul său,

frânt în coastele ursului, zăcea lângă animal și în loc să ia pușca din bandalieră și să-l omoare deplin, Boetsoi părea fascinat de nu știu ce spaimă sau legat de o precauție neexplicabilă.

Îndată ce observă pe Cristian, el îi făcea semne, ce acesta nu le pricepea; dară el găci că n'are să vorbească și ochi ursul. Din norocire, înainte de a trage, el ridică încă odată ochii spre Joe Boetsoi, care îi intima prin o gestă desperată să nu tragă. Cristian intima pantomima sa întrebându-i dacă are să-l jundhie fără șgomot și după un semn cu capul afirmativ, el merse drept spre urs, care la rândul său se ridică în două picioare mormoind întimpinându-l.

— Iute, iute! de nu, sântem perduți! strigă danemanul, care își luase pușca și părea că așteaptă ceva nevădut din fundul vizuinei.

Cristian n'ășteptă să-i mai dică odată. Presentând spre îmbrășosarea ceva slăbită a ursului rănit brațul său înfășurat cu funia, el îi infipse cuțitul în pânțele fără a precugeta, că animalul ar putea cădea înainte și că era de lipsă a sări repede în lături, ca să-i facă loc. Ursul cădu din norocire în lături și trase pe Cristian cu sine, dară fără ca ghiarele sale întinse prin ultima opintire a vieții, să-i fi apucat alt-ceva decât un colț a scurteicei sale. Înfundat așa în zăpadă și ca să dicem așa

în piață steaguri de 18 metri lungi vor falfăi. Parcul înaintea casei orașului împreună cu edificiul său de chirie va fi metamorfozat într-o grădină cu flori escotice.

Conductul deci va fi prin strada radială M. P. strada cercuală T. L., de acolo sucește pe cheiul Tisei până la parc, din apropierea teatrului și de acolo trece pe lângă teatru și merge deadreptul prin piața cea mare în casa orașului cea de chirie.

Am să observ mai departe că de ambe părțile drumului pe unde are se treacă conductul se înalță 11 tribune foarte mari, care pot cuprinde cel puțin 1000 persoane pentru spectatori.

Conform programei Monarchul, sosese Duminecă la 11 oare a. m., la 1 oară d. am. primesce omagiile deputațiilor și corporațiilor, la 5 oare d. am. prânz de gală, la 8 oare seara teatre paré. În ziua următoare ante ameași vizitarea diverselor edificii nouă publice, după ameași preumblare cu carreta regală în Ujszeged, care se poate numi praterul sau dumbrava Seghedinului. Seara iluminatiune și pirotehnică grandioasă.

A treia și vizitarea întăriturilor (stavilelor) din pregiurul Seghedinului și deschiderea solemnă a bibliotecii Șomogyi, carele au dăruit încă anul trecut la 70,000 de cărți foarte prețioase orașului Seghedin pentru universitatea ce se va înființa. Seara la 8 oare bal grandios. Regele va rămâne însă la bal numai până la 10 oare seara, pe când apoi cu tren separat pleacă îndrăpt.

Despre detairurile conductului și a unor edificii mai însemnate și a încortelării Majestății Sale voi scrie la timpul său. — Altmintrenea vă voi ține în curent despre toate lucrurile momentuoase din Seghedin. La revedere!

Varietăți.

* (Reuniunea femeilor române în Sibiu). Se aduce la cunoștință publică, că cu 1 Noemvre a. c. st. n. se deschide școala elementară de fete de patru clase a reuniunii noastre, aici în Sibiu, și că s'a făcut îngrijire de cele mai bune puteri didactice la acea școală.

Se provoacă deci părinții respective ingritorii din loc și din giur, ca dela 15 ale lunii curente în colo, să-si insinue fetele pentru primire, la presidenta reuniunii noastre, Doamna Maria Cosma (strada Baier Nr. 1.)

Sibiu, 9 Octomvre 1883.

Comitetul reuniunii.

* (Diar maghiar în Brașov.) „Pesti Napló” află, că în curând se va înființa în Brașov un diar maghiar sub redacțiunea unui domn oarecare Szterényi József sub titlul „Brassó.” În Brașov — ține mai departe amintitul diar — a făcut maghiarismul un pas însemnat înainte și foaia nouă poate conta aci la un public frumos, și afară de aceea chiar pozițiunea Brașovului la marginile țerei face să fie un lucru foarte dorit, de a fi înscințat publicul maghiar despre cele de pe acolo prin un diar maghiar.

* (Extra Hungarium non est vita). Cităm din „Ellenzék” în traducere din cuvânt în cuvânt următoarele:

„Cu ocaziunea licitațiunii publice ținute în favorul erariului pentru 104 fl. și 53 cr. încontra lui Mitru Fițu, locuitor din M. Vălcău, s'a vândut averea nemișcătoare prețuită cu 1223 fl.

ținut prin greutatea și unghiile răutăciosului de colțurile îmbrăcăminte sale, Cristian numai cu greu se sculă, lăsând o parte considerabilă a scurteiceei sale din piele de ren împrumutată dela maior; dară asta nu-l supără. Dannemanul se lupta cu alți inimi: el tocmai trase un foc într'un noroc în peștera întunecoasă și un alt răutăcios negru, tinăr, însă mărișor, eșise cu aer amenințator, pre când doi pui mari ca oile, năvăleau spre picioarele sale, fără altă intenție decât a fugi, însă cu o manieră îndestul de bănuitoare pentru siguranța echilibrului său. Dannemanul, hotărât mai bine a perî decât a lăsa să scape triplul său vânat, se rădăimă de trupinele arborilor, ce formau la intrarea peșterii un fel de arc ascuțit natural. El se lupta încă cu ursul cel tinăr, pe care tocmai îl rânise cu focul pușcei sale; dară împins de urșii cei mici, el cădu, și ursul cel rănit năvăli furios asupra lui, precând Cristian, sigur de ochiul său și de sângele său rece, zdrobi cu un glonț capul animalului, numai cu o urmă peste capul dannemanului.

— Asta a fost bună, ține acesta sculându-se repede.

Dară cei doi pui trecură peste el și el n'avea de gând să-i lase să scape.

— Stăi stăi! îi ține Cristian urmărind cu ochii pe cei doi țigari, nu vezi ce fac!...

50 cr. cu 20 Ți: două-deci de cruceri, — asemenea proprietățile lui George Szabo senior tot de acolo (prețurile cu 186 fl.) spre acoperirea pretensiunii erariale de 130 fl. s'au vândut cu 10 Ți: de ce cruceri. Cumpărătorul este domnul I. Adolf Kreuzer, inspector reg. de dare; el a cumpărat, dar nu pentru erar, ci pe seama sa. — Vădând astfel de lucru trebuie să strigăm „Extra Hungarium non est vita; și est vita, non est ita.”

* (Datoria flotantă a statului) a fost după o dare de seamă a comisiei țerii instituită pentru controlarea ei, la finea lui Septemvre anul curent în note de stat de 1 fl.: 66,000,749 fl. de 5 fl.: 130,623,160 fl. și de 50 fl. 160,752,420 fl. mai departe în hârtii de saline 54,613,242 și 50 cr. La olaltă 411,988, 598 fl. și 50. cr.

* (Rectificare.) În Nrul 109 al „Telegrafului român” sub titlul „Probă nouă de liberalism unguresc” în darea de seamă despre ingerența organelor statului în afacerile Reuniunii învățătoresci din Turda și Dej, la cererea P. Prot. S. Popescu, este a se rectifica că comisariul polițian din Turda n'a fumat în tot decursul ședinței din cigară; ear cele întemplate în Dej, ca și în Turda se refer numai la cererea actelor în limba maghiară.

* (Castelul Peleş.) Duminecă la ameași, cetim în „Românul”, s'a făcut ceremonia inaugurării Palatului dela Sinaia al Regelui Carol.

Ceremonia a început printr'un serviciu religios, făcut într'una din curțile Palatului și sfințirea apei. Eminința Sa Primatul României a oficiat.

La acest serviciu au asistat Maiestățile Lor, vre-o 50 de invitați din toate corpurile statului o parte a unui batalion de vânători și un număr public din Sinaia și din Bucuresci.

După serviciul bisericesc se ceti de cătră dl general Crețianu actul de nascere, ca să Țicem astfel, al acestui Castel. În acest act se cuprinde data, de când s'a pus prima peatră a temeliei, ziua de Duminecă, în care fu ocupat și numirea ce i s'a dat de „Castelul Peleş.”

Actul s'a scris de cătră Maiestățile Lor și de cătră toți cei invitați.

Venind apoi la ușa palatului Maiestatea Sa Regele o deschise cu cheia, ce o avea asupra-i. Maiestățile Lor intrară astfel cu Metropolitul și cu toți cei prezenți și percurseră toate salele și camerele castelului, cari fură stropite cu apă sântită.

Aproape pe la 2 oare se servi prânzul:

Invitații erau atât de numeroși, încât au trebuit să se pue două mese.

Când sosi timpul toastelor Metropolitul primat printr'un discurs binecuvântă pe Regele și Regina.

În urmă M. S. Regele se sculă, luă un pahar cu vin românesc, ce spuse că i-a fost trimis dela esoposițiunea Cooperatorilor din Bucuresci și care fu servit la toți oaspeții.

M. S. spuse, că scopul pentru care a ridicat acest Castel în munții Carpaților, a fost ca să înfigă în pământul României temeliele locuinței Sale, și aceasta ca una din dovezi, că legat este cu pământul și cu sufletul acestei țeri, și închină pentru mărirea și fericirea României.

Dnul Dumitru Ghica, ca președinte al Eforiei spitalelor, care este prima proprietară a terământului Sinaiei și ca președinte al senatului, ținu un discurs bine simțit și închină pentru fericirea Regelui și Reginei.

Dulcele poet al României, culegătorul Doinelor ce sânt istoria sufletului român, dl Vasile Alecsandri

Urșii cei mici se îndreptară spre cadavrul mamei lor și se imbulziră sub coastele ei săngeroase.

— Așa este, ține dannemanul frecându-și brațul, pe care ursul cel negru i-l strivise prin funie; nu e treaba noastră ai ucide. Fie care din noi are partea sa. Chiamă pe soții ței; eu sânt prea ostent și apoi mi-a și fost frică, o mărturisesc. Abia am scăpat. Fără tine. . . Dar chiamă-i.

Îndată o să-ți spui pentru ce.

Și, până ce Cristian strigă din toate puterile plămânilor sale, dannemanul încercă în grabă cam tremurând, dară totuș cu atenție pușca sa, pentru cazul când urșii ar părăsi trupul mamei lor și ar voi să fugă înaintea sosirei celorlalți vânători.

Ei apărură îndată, din trei laturi, înscințați deja prin focurile de pușcă, Larsson cel întâu, strigând victoria lui Cristian la vederea ursoaicei grozave, ce zăcea la picioarele sale.

Băgați samă! Stați! esclamă Cristian. Ursoaica noastră a fost plină, ea tocmai a fătat doi pui frumoși. Eu vă cer grație pentru bieții orfani. Luați-i vii.

— De bună samă răspunde Larsson. Într'ajutor camerați! Aici este vorba a face elevi.

(Va urma.)

făcu, în câte-va cuvinte, ceea ce putem numi sântirea românească a Castelului, urând, după vechile deprinderi și cu cuvintele strămoșesci și populare, toate fericirile dorite proprietarilor palatului.

Di general Cernat, ridică un toast în numele armatei.

În urmă președintele camerei. dl C. A. Rosetti, pofti și densusul în câte-va cuvinte toate fericirile ce se cuvin proprietarilor Castelului Peleş, cari au înfipt temeliele lui în rărunchii Carpaților, precum, prin faptelelor, au lucrat și lucrează de a se într'uni cu aspirațiunile, cu simțimentele, cu inimile tuturor românilor.

Serbarea în fine a fost din cele mai frumoase, căci era simplă și de toți simțită.

La această serbare s'a împărțit celor invitați și o medalie în bronz, despre care dăm oare-cari deslușiri în scriile țilei.

La ameași sosi la Sinaia un număr din cei cari au plecat la Paris și din Viena la Constanti-nopole pentru inaugurarea noului tren Orient-expres.

D. C. A. Rosetti, aflând că printre acei călători era și d. Edmond About, s'a dus la gară la sosirea trenului spre a-l saluta și a strînge mâna și celor dintre țiarști, pe cari îi cunoșcea.

M. S. Regele și Regina luând cunoștință despre sosirea acelor însemnați călători, a trimis pe unul din d-nii adiutanți spre ai invita să vie să iea ceaiul, fără nici o ceremonie și în veșmintele de călătorie.

Pe la patru oare veniră toți acei domni, cu cari Regele și Regina vorbiră și în mai multe rânduri.

Ei vițitară palatul conduși de câți-va din dd. adiutanți.

Veniră apoi în Salonul pentru musică, unde M. S. Regina ținea piano și domnișoara Carlotta Leria cânta câte-va arii din operele italiene și franceze și vr'o două din cântecele române, și care fu aplaudată cu multă și sinceră căldură.

De aici toți trecură într'un alt salon, unde se servi ceaiul de cătră domnișoarele de onoare, și Majestățile Lor vorbiră mult și pe rând cu toți străinii veniți și cu toți invitații țilei.

Eată și documentul despre Castelul Peleşului:

Eu, Carol I. Domn și Rege cu Elisabeta Regina

după o silință neobosită de doi ani, în luptă cu un terem nestatornic, străbătut de isvoare isbutit-am a pune, la poalele Bucegiului, temelia acestei clădiri, în anul mântuirii 1875, ear al Domnirii Noastre al IX-ia.

Zidirea s'a oprit pe timpul războiului pentru neatarnarea României.

Întrat-am în această casă a Noastră în anul mântuirii, 1883, ear al Domnirii Noastre al XVII-lea datu'i-am nume:

„CASTELUL PELEȘULUI”.

* (Circulă sgomotul), ține „l'Independ. roum.” că s'a dat ordin pentru concentrarea rezervelor din anii 1875 și 1876. Scirea, ține „Războiul (W.) e foarte îngrijitoare și dacă cumva nu este esactă, roagă pe guvern (pe cel român) să o desmintă cât mai de grab.

* (Cordon sanitar.) Guvernul din Bucuresci a trimis batalionul al doilea de vânători la Iași spre a face cordon la Prut contra pestei bovine din Basarabia.

* (Rândunelele și cholera.) Rândunelele, car părăsiseră, cu totul Egiptul dela începutul epidemiei cholerice, au început a se întoarce din nou în aceea țeară, mai cu samă la Cairo. Această întoarcere ar însemna că epidemia va dispărè în mod definitiv. S'a observat în adevăr în mai multe împregiurări analoage, că aceste păseri părăsiseră, cetățile atacate de cholera și se grăbiau să se întoarcă îndată ce epidemia era în decrescere sau pe cale de a dispărè. Acest fapt s'a produs la Petersburg în 1848 și în Prusia occidentală în 1849.

Bursa de Viena și Pesta.

Din 12 Octomvre n. 1883.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	119.40	119.25
Scrisuri fonciari ale institutului „Albina”	—	102.30
Renta de aur ung. de 4%	87.45	87.35
Împrumutul drumurilor de fer ung.	138.—	138.25
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	91.30	90.25
II emisiune de obligațiuni de stat dela drumul de fer orient. ung.	113.50	113.50
Obligațiuni ung. de rescumpărarea țecimei de vin.	96.75	97.50
Obligațiuni urbariale croato-slavonice.	99.—	98.50
Acțiuni de bancă austro-ung.	837.—	840.—
Obligațiuni urbariale temeșane de	98.50	98.50
Obligațiuni ung. cu clausulă de sortire	97.75	97.75
Obligațiuni ung. de rescumpărarea pământului	99.—	99.—
Obligațiuni de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	97.—	—
100 marce nemțesci	58.70	58.80
Galbin	5.67	5.67
Napoleon	9.51 1/2	9.51
London (pe polița de trei luni)	120.05	120.

Nr. 195

[556] 1-3

CONCURS.

Spre întregirea postului de învățătoriu primariu la scoala română gr. or. din Avrig dotat cu 300 fl. se escrie concurs cu termin până la 15 Octomvre st. v.

Cererile instruite conform prescri-selor din vigoare sunt a se adresa la oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Avrigului (în Avrig, Felek).

Avrig, în 25 Septemvre 1883.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Vasilu Maxim m. p.,
administr. protopr.

Nr. 274.

[553] 1-3

CONCURS.

În urma ordinațiunei Venerabilu-lui consistoriu archidiececan ddto 11 Ianuarie 1883. Nr. 5074 scol. se escrie concurs pentru întregirea stațiunei de învățătoriu din comuna gr. or. Uleșiu cu termin până la 15 Octomvre 1883.

Cu acest post este împreunat un salariu de 150 fl. v. a., cuartir și 3 orgii lungi de lemne, din care are a se încălzi și scoala.

Doritorii de a ocupa această stațiune au a-și ascerne petițiunile lor până la terminul indicat, instruite conform legilor în vigoare oficiului protopresbiteral gr. or. al tractului Ilii murășane.

Gurasada în 23 Septemvre 1883. În conțelegere cu comitetul parochial. Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Ilii murășane.

Alecsiu Olariu m. p.,
adm. presb.

Nr. 153 1883

[554] 1-3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului învățătoresc la scoala română gr. or. din comuna bisericească Vurper, se escrie concurs cu termin până în 15 Octomvre st. v.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt 120 fl. v. a. cuartir și lemne de încălzit.

Doritorii de a ocupa acest post sunt avisati ași așterne suplicele lor instruite cu toate documentele prescise de legile în vigoare subscrisului până la terminul sus indicat.

Alba Iulia 19 Septemvre 1883.
Oficiul ppresbiteral gr. or.

Alesandru Tordoșian m. p.,
protopresbiter.

Nr. 214.

[547] 2-3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de învățătoriu adjunct la scoala română gr. or. confesională din comuna Gurariului se escrie concurs cu termin până la 15 Octomvre a. c. st. v.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

1. Salariu anual de 200 fl. pre carele va avè al ridica pre lângă cuită regulată dela epitropia scolară pe pătrariu de an.

2. 5 orgii de lemne sau 35 fl. din cari va avè a încălzi și scoala.

3. Cuartir liber.

Doritorii de a ocupa acest post sunt avisati ași așterne suplicele lor instruite conform prescri-selor din vigoare oficiului protopresbiteral gr. or. al tractului Seliștei până la terminul sus indicat.

Gurariului, 14 Septemvre 1883. În conțelegere cu comitetul parochial. Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Seliștei.

Nr. 3678. Scol.

[548] 2-3

Prolungire de concurs.

Se prolungesc până la 15 Octomvre st. v. următoarele concurse:

1. Pentru postul de învățătoriu în Aciliu, protopresbiteratul Sibiiului, cu salariu anual 200 fl.

2. Pentru postul de învățătoriu în Vidra de sus, protopresbiteratul Abrudului, salariu anual 250 fl.

3. Pentru postul de învățătoriu în Sângătin, protopresbiteratul Mercurei, salariu 200 fl.

4. Pentru postul de învățătoriu în Armeni, protopresbiteratul Mercurei, salariu anual 250 fl.

Sibiiu, 22 Septemvre 1883.

Dela consistoriu archidiececan gr. or.

Nr. 251 1883

[543] 3-3

CONCURS.

Pentru ocuparea stațiunilor învățătoresci la scoalele confesionale gr. or. din următoarele comune bisericesci în protopresbiteratul Târnăvei inferioare, prin aceasta se escrie concurs cu terminul până la 10 Octomvre a. c. st. v.

1. Bobohalma cu salariu anual 150 fl. v. a.

2. Cetatea de baltă cu salariu anual 91 fl. v. a. dela popor.

3. Vidrasău cu salariu anual 60 fl. v. a. solvinți în 3 rate dela popor.

Cei ce voesc a ocupa la vre una din acestea stațiuni au ași așterne cererile instruite conform legilor în vigoare la subsemnatul oficiu protopresbiteral.

Deagu, 12 Septemvre 1883.

În conțelegere cu comitetele parochiali respective.

Daniil de Tamaș m. p.,
adm. prot.

Nr. 168

[545] 3-3

CONCURS.

Spre ocuparea postului învățătoresc la scoala gr. or. din Săcădate, protopresbiteratul Avrigului, se escrie concurs până în 15 Octomvre c. st. v.

Emolumentele sunt:

1. 151 fl. în rate anticipative trimestrali.

2. Folosirea grădinei jumătate de lângă scoală, a cărei venit anual e 10 fl.

3. Cuartir în edificiul scoalei.

Dela concurenți se cere se fie absolut 4 clase gimnasiale și pedagogia și se fie versați în tipiș și cântările bisericesci.

Cererile instruite conform prescriptelor legilor din vigoare sunt a se așterne la subscrisul oficiu protopresbiteral.

Avrig 29 August 1883.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al Avrigului.

Nr. 190

[540] 3-3

CONCURS.

Se publică în înțelesul lăudatei ordinațiunei consistoriale din 4 August 1883. Nr. 2346. B. pentru stațiunea de capelan lângă de tot neputinciosul și bătrânul Ioan Brendușe în (Erdő sz. György) Sangiorgiu montan, parochie de a treia clasă, protopresbiteratul Mureș-Oșorheiului cu termin de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Roman“.

Emolumente:

a) Casă de locuit, grajd, șură, grădina de legumi.

b) Venitele stolari jumătate, care computate în bani fac 200 fl.

c) Se poftesc ca fiitorul capelan până va fi în viață parochul bătrân să poarte și oficlul de învățătoriu pe lângă plata de 100 fl.

d) Se poftesc ca concurențele să aibă ceva cunoștință de limba maghiară.

Concurențele instruindu-și concursul în înțelesul legilor va avea înainte de espirarea terminului a și l ascerne oficiului protopresbiteratul gr. or. în Mureș-Oșorhei.

M. Oșorhei, 10 Septemvre 1883.

Cu împreună înțelegerea respectivului comitet parochial:

Parteniu Trombițaș de Betlen m. p.,
protopresbiter.

Nr. 317.

[539] 3-3

CONCURS.

Pentru întregirea vacantei parochii de clasa a III-a din comuna Broșteni, protopresbiteratul Mercurei, se escrie concurs cu terminul de 30 de zile dela prima publicare.

Emolumentele sunt:

a) Folosirea a 11 jugere și 528° pământ parte tonaț parte pământ arătoriu.

b) Dela 50 de familii câte 20 lire cucuruz sfărmit.

c) Dela 50 familii câte o și de lucru.

d) Venitele stolari regulate.

Toate venitele la olaltă dau o sumă de 313 fl. v. a.

În fine se observă, că de present nu este casă parochială, dar poporul s'a obligat a o edifica după ocuparea parochiei.

Doritorii de a ocupa parochia susnumită au a-și adresa cererile lor instruite în conformitate cu legile existente până la terminul susindicat oficiului protopresbiteral al tractului Mercurei în Mercurea.

Mercurea la 15 Septemvre 1883.

Dela oficiul protopresbiteral al tractului Mercurei.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Ioan Droc m. p.,
adm. ppresc.

Nr. 197

[544] 3-3

CONCURS.

Spre întregirea stațiunilor învățătoresci în următoarele comune din protopresbiteratul Orăștiei se escrie concurs cu termin până la 15 Octomvre st. v.

1. Vinerea salariu 300 fl. cuartir și lemne de foc.

2. Orășcioara de sus salariu 300 fl. cuartir și lemne de foc.

3. Balomir salariu anual 200 fl. cuartir și lemne de foc.

4. Acmar salariu 150 fl. cuartir și lemne de foc.

Cererile concursuali instruite conform prescri-selor din vigoare a se adresa la oficiul protopresbiteral.

Orăștie 20 Septemvr 1883.

În conțelegere cu comitetele parochial concerninte

Oficiul protopresbiteral gr. or.

Nr. 48.

[552] 1-3

EDICT.

Ana născută Rad, soția lui Georgiu Bogdan din Hărțegani, comitatul Hunedoarei, care de 9 ani a părăsit cu necredință pe legiuitul ei bărbat, se citează prin aceasta: că în termin de 6 luni dela prima publicare a acestui edict să se infășoșede la subsemnatul scaun protopresbiteral, ca for matrimonial de prima instanță, căci la din contră și în absența dă-

sei se va decide procesul intentat contra ei, de cătră bărbatul său.

Brad, 25 August 1883.

Scaunul protopresbiteral gr. or. al Zarandului, ca for matrimonial de prima instanță.

Georgiu Părău m. p.,
adm. ppresbiteral.

Nr. 295

[546] 2-3

EDICT.

Ioan Badea din Brașov a părăsit cu necredință mai mult ca de 15 ani pe legiuita sa soție, Marina Nicolae Gușiu tot din Brașov, fără de a se sci locul, unde se afla și de mai trăesce este prin aceasta citat, ca în termin de trei luni dela prima publicare a acestui edict să se prezenteze inaintea subsemnatului for matrimonial, căci la dincontra și în absența lui se va decide procesul divorțial intentat asupra-i de soția sa.

Brașov 9 August 1883.

Forul matrimonial gr. or. al tractului Brașov I.

Ioșif Barac m. p.,
protopresbiter.

Nr. 4407 civ. 1883.

[551] 2-3

Publicațiune.

Tribunalul din Elisabetopole aduce la cunoștință publică, că în cauza admisibilității comasării generale a hotarului comunei Chirileu terminul pertractării s'a desft pe ziua de **21 Noemvre st. n. 9 oare a. m. 1883** în casa judei comunal din loc. La care termin toți proprietarii comunei sunt citați cu aceea observare, că absența vre-unui dintre cei interesați în cauză se va privi de consimțire din partei, și că esemplariul I a petițiunii se poate vedé la tribunalul regesc. Pertractarea va conduce-o Nicolau Székely jude reg.

Dat în Elisabetopole din sedința ținută în 1 Octomvre 1883 a tribunalului reg.

Nr. 4398 civ. 1883.

[550] 2-3

Publicațiune.

La rugarea lui Desideriu Weér în privința concesii comasării generale a hotarului Coldău (Kudu) făcându-se terminul pertractării pe ziua de **30 Noemvre st. n. 9 oare a. m. 1883** la fața locului în comuna Coldău, cei interesați sunt citați prin aceasta, a se presenta în persoană, sau prin reprezentanții lor la terminul și locul prefpt, cu aceea, că absența cui-va dintre interesați se va privi de consimțire, și că rugările pentru comisiunea de comasare le pot cerceta la subsemnatul tribunal și la antistia comunală.

Din sedința din 1 Septemvre 1883 a tribunalului reg. din Dej.

Nr. 3033 civ. 1883.

[549] 2-3

Publicațiune.

În cauza comasării hotarului comunei Simciel (Szancsal) pentru începerea lucrărilor, anume, pentru regularea reprezentațiunei, alegerea unui inginer și pentru compunerea unui preliminar de spese se defige de termin ziua de **11 Decemvre st. n. 1883 oarele 10 a. m.** în locuința judei comunal din Simciel, cu acel adaus, că absența părților interesate nu va împedeca ținerea pertractării.

Elisabetopole, 30 Septemvre 1883.

Tribunalul reg.

Kelemen m. p.,
juda.

Zambach și Gavora.

Fabrica de vestminte și recuisite bisericesci

de rit catolic și grec.

[555] 1-30

în Budapesta, strada Vațului, Váci utca Nr. 17.

Felon sau Odăjdii
Albe, Stihare, Dal-
matice, Baldachin,
prapori. Toate fe-
liurile de steaguri,
și pentru societăți
industriale (și pen-
tru pompieri) co-

vor pe altariu, po-
tiruri, pietohlebni-
ca, cădelnițe, paci-
fical, candelde de
altar, policandre
pentru biserici, ri-
pide, chivot, cărți
de Evanghelie etc.

Comande se efectuesc prmt. — Obiectele, cari nu vor conveni, se vor schimba cu altele.